

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5149/2561

นายจอม สำลีอ่อน โดยนางสมพงษ์ จันทรคำทรัพย์ ผู้เช่าเป็นคู่ความแทนโจทก์ นายวัง สำลีอ่อนจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1300, ป.พ.พ. มาตรา 801

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้โจทก์กล่าวอ้างว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ 93 และ 95 โดยที่ดินโฉนดเลขที่ 93 มีชื่อโจทก์ถือกรรมสิทธิ์อยู่แล้ว แต่โฉนดเลขที่ 95 มีชื่อจำเลยเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ทั้งนี้ ในอีกคดีหนึ่ง คู่ความได้ตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความให้จำเลยในคดีนั้นซึ่งเป็นจำเลยในคดีนี้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ 95 ให้แก่โจทก์ในคดีนี้ หากโจทก์คดีนั้นได้ชำระเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยให้แก่จำเลย เมื่อโจทก์ในคดีก่อนปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความโดยชำระหนี้ให้แก่จำเลยเสร็จสิ้นแล้ว จำเลยจึงมีหน้าที่ต้องส่งมอบที่ดินโฉนดเลขที่ 93 คืนแก่โจทก์คดีนี้ซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และเป็นบุคคลภายนอกผู้ได้รับประโยชน์จากสัญญา

ประนีประนอมยอมความ การที่จำเลยยังอยู่ในที่ดินโฉนดเลขที่ 93 ย่อมกระทำละเมิดต่อโจทก์ โจทก์ขับไล่จำเลยออกจากที่ดินแปลงนี้ได้ ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ 95 นั้น ข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยได้รับการยกให้ที่ดินแปลงนี้มาจากโจทก์และยังคงเป็นผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน จึงต้องถือว่าที่ดินแปลงนี้ยังเป็นของจำเลย ประกอบกับได้ความจากทางนำสืบของจำเลยโดยโจทก์ไม่ได้โต้แย้งว่า โจทก์ไม่ยอมไปรับโอนที่ดินโฉนดเลขที่ 95 ตามข้อตกลงในสัญญา

ประนีประนอมยอมความที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมโอนคนละครึ่ง กรณียังไม่ถือว่าโจทก์ถูกจำเลยโต้แย้งสิทธิในส่วนนี้ โจทก์ไม่อาจฟ้องขับไล่จำเลยออกจากที่ดินโฉนดเลขที่ 95 ได้ แต่อย่างไรก็ดี โจทก์ซึ่งอยู่ในฐานะอันจะให้จดทะเบียนสิทธิของตนได้ก่อนตาม ป.พ.พ. มาตรา 1300 ก็ยังคงมีสิทธิบังคับตามสัญญาประนีประนอมยอมความ การมอบอำนาจให้โจทก์ฟ้องคดี ตาม

หนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ.1 แม้ระบุข้อความทำนองว่า การใดที่ผู้รับมอบอำนาจได้กระทำไปตามหนังสือมอบอำนาจฉบับนี้แล้ว ข้าพเจ้าขอรับผิดชอบเสมือนว่าข้าพเจ้าเป็นผู้กระทำการด้วยตนเองทั้งสิ้น เช่นนี้ถือว่าโจทก์ได้มอบอำนาจให้ ส. มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลได้ทุกประการ ซึ่งรวมถึงการยื่นฟ้องคดีต่อศาลตาม ป.พ.พ. มาตรา 801 (5) โดยการมอบอำนาจให้ฟ้องคดี ไม่จำเป็นต้องระบุบุคคลที่จะถูกฟ้องไว้โดยเฉพาะเจาะจงว่าเป็นผู้ใด รวมทั้งไม่ต้องระบุว่าให้ฟ้องในข้อหาใดเช่นกัน การระบุหมายเลขคดีในภายหลังเป็นเพียงการระบุข้อเท็จจริงที่เป็นรายละเอียดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น การมอบอำนาจของโจทก์ให้ฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ ชอบแล้ว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับขับไล่จำเลยและบริวารออกจากที่ดินโฉนดเลขที่ 93 และ 95 ของโจทก์ และห้ามมิให้จำเลยและบริวารเข้ามาเกี่ยวข้องกับทำประโยชน์ในที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวอีกต่อไป กับให้จำเลยคืนโฉนดที่ดินทั้งสองแปลงแก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ระหว่างพิจารณา โจทก์ถึงแก่ความตาย นางสมพงษ์ ทายาทของโจทก์ยื่นคำร้องขอเข้าเป็นคู่ความแทน ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ขับไล่จำเลยและบริวารออกไปจากที่ดินโฉนดเลขที่ 93 และ 95 ห้ามจำเลยและบริวารเข้ามาเกี่ยวข้องกับทำประโยชน์ในที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวอีกต่อไป และให้จำเลยคืนโฉนดที่ดินทั้งสองแปลงให้แก่โจทก์ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดย

กำหนดค่าทนายความ 8,000 บาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืน
ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้
โต้เถียงกันในชั้นฎีการับฟังได้ว่า โจทก์มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 93 ส่วน
จำเลยมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ 95 ต่อมานางสมพงษ์ กับพวกรวม 3 คน เป็น
โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยในคดีนี้เป็นจำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 780/2556 ของศาลชั้นต้น แล้วได้มีการ
ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน และโจทก์ทั้งสามในคดีดังกล่าวได้خذใช้เงินให้จำเลยคดี
นี้ จำนวน 1,021,250 บาท แต่จำเลยยังไม่ได้ไปจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่
95 ให้เป็นชื่อของโจทก์คดีนี้ตามข้อตกลงในสัญญาประนีประนอมยอมความ คดีมีปัญหาที่ต้อง
วินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยเป็นประการแรกว่า ผู้รับมอบอำนาจโจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้
หรือไม่ จำเลยฎีกาว่า โจทก์ทราบล่วงหน้าแล้วว่าจะต้องฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ การที่โจทก์ไม่ระบุชื่อ
จำเลยและข้อหาที่จะฟ้องในหนังสือมอบอำนาจให้ฟ้องคดี รวมทั้งเพ่งมาระบุหมายเลขคดีใน
หนังสือมอบอำนาจภายหลังฟ้องคดีแล้วเป็นการไม่ชอบ ผู้รับมอบอำนาจโจทก์จึงไม่มีอำนาจ
ฟ้องคดีนี้ เห็นว่า ตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ.1 มีข้อความระบุไว้ว่า "...ข้าพเจ้านาย
จอม ขอมอบอำนาจให้นางสมพงษ์ เป็นผู้มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลได้ทุกประการ ใน
คดีหมายเลขดำที่ 1291/2557 ของศาลจังหวัดกาญจนบุรี ทั้งให้มีอำนาจดำเนินกระบวนการ
ไปในทางจำหน่ายสิทธิของข้าพเจ้าได้ เช่น... การใดที่ผู้รับมอบอำนาจได้กระทำไปตาม
หนังสือมอบอำนาจฉบับนี้แล้ว ข้าพเจ้าขอรับผิดชอบเสมือนว่าข้าพเจ้าเป็นผู้กระทำการด้วยตนเอง
ทั้งสิ้น..." ตามหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวจะเห็นได้ว่า โจทก์ได้มอบอำนาจให้นางสมพงษ์มีอำนาจ
ดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลได้ทุกประการ ซึ่งย่อมรวมถึงการยื่นฟ้องคดีต่อศาลตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 801 (5) ด้วย นางสมพงษ์ผู้รับมอบอำนาจจึงมีอำนาจ
ฟ้องคดี และการมอบอำนาจให้ฟ้องคดีเช่นนี้ ไม่จำเป็นต้องระบุบุคคลที่จะถูกฟ้องไว้โดยเฉพาะเจาะจง
ว่าเป็นผู้ใด รวมทั้งการให้ฟ้องคดีแทนนั้นก็หาจำต้องระบุว่าจะให้ฟ้องข้อหาใดไว้ด้วยไม่ นางสม
พงษ์ผู้รับมอบอำนาจจึงมีอำนาจฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้แทนโจทก์ ส่วนการระบุหมายเลขคดีใน
ภายหลังนั้นก็เพียงการระบุข้อเท็จจริงที่เป็นรายละเอียดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ย่อมไม่มีผลให้
หนังสือมอบอำนาจที่มีความสมบูรณ์อยู่แล้วเสียไป ฎีกาของจำเลยในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาที่ต้อง
วินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยเป็นประการต่อไปว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องขับไล่จำเลยออกจากที่ดิน
พิพาทโฉนดเลขที่ 93 และเลขที่ 95 หรือไม่ จำเลยฎีกาว่า จำเลยพร้อมที่จะโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน
พิพาทโฉนดเลขที่ 95 ให้แก่โจทก์ แต่โจทก์ไม่รับโอนและไม่ยอมชำระค่าธรรมเนียมในการโอน
ตามที่ระบุไว้ในสัญญาประนีประนอมยอมความ โจทก์จึงเป็นฝ่ายผิดสัญญาไม่มีอำนาจฟ้องขับไล่
จำเลยออกจากที่ดินพิพาททั้งสองแปลง เห็นว่า ในส่วนที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 93 ซึ่งมีชื่อโจทก์ใน
คดีนี้เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์นั้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติว่า ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 780/2556
หมายเลขแดงที่ 962/2556 ของศาลชั้นต้น ที่นางสมพงษ์ ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน เป็นโจทก์ฟ้อง
จำเลยในคดีนี้เป็นจำเลย ทั้งสองฝ่ายตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน และโจทก์ทั้งสาม
ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความโดยชำระหนี้ให้แก่จำเลยเสร็จสิ้นแล้ว จำเลยจึงมีหน้าที่
ต้องส่งมอบที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 93 คืนให้แก่โจทก์คดีนี้ซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลง
ดังกล่าวและเป็นบุคคลภายนอกผู้ได้รับประโยชน์จากสัญญาประนีประนอมยอมความ การที่จำเลย
ยังคงอยู่ในที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 93 ย่อมเป็นการละเมิดต่อโจทก์ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ โจทก์
จึงมีอำนาจฟ้องขับไล่จำเลยให้ออกจากที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 93 ได้ ส่วนที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่

95 นั้น ข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยได้รับการยกให้ที่ดินแปลงนี้มาจากโจทก์และยังคงเป็นผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน จึงต้องถือว่าที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 95 ยังเป็นของจำเลย ประกอบกับได้ความจากทางนำสืบของจำเลย โดยโจทก์ไม่ได้โต้แย้งให้เห็นเป็นอย่างอื่นว่า โจทก์ไม่ยอมไปปรับโอนที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 95 จากจำเลยตามข้อตกลงในสัญญาประนีประนอมยอมความ ซึ่งในการโอนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมคนละครึ่ง กรณีจึงยังถือไม่ได้ว่าโจทก์ถูกจำเลยโต้แย้งสิทธิในส่วนที่เกี่ยวกับที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 95 โจทก์จึงไม่อาจฟ้องขับไล่จำเลยออกจากที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 95 ได้ แต่อย่างไรก็ตาม โจทก์ซึ่งอยู่ในฐานะอันจะให้จดทะเบียนสิทธิของตนได้ก่อนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1300 ก็ยังคงมีสิทธิบังคับตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาให้ขับไล่จำเลยออกจากที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 95 ด้วยนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยในส่วนนี้ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ในส่วนที่ขอให้ขับไล่จำเลยออกจากที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 95 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7 ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

วุฒินัย วงศ์ฟัก · สุทธินันท์ เสียมสกุล · วิบูลย์ แสงชมภู

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5149/2561>